

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **K. S.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2025, č. j. OAM-778/ZA-ZA1 1-K01-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2026, č. j. 20 Az 26/2025-28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“), neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14 a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji jako nedůvodnou zamítl rozsudkem ze dne 29. 4. 2026, č. j. 20 Az 26/2025-28 (dále jen „napadený rozsudek“).

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti napadenému rozsudku brojí kasační stížností.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti k závěru, že byla podána opožděně.

[5] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Podle § 106 odst. 4 téhož zákona, *kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.* Konečně podle § 40 odst. 4 s. ř. s., *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[6] Ze spisu městského soudu (konkrétně z doručenky na č. l. 33) Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek byl doručen do datové schránky zástupce stěžovatele dne 30. 4. 2026 (čtvrtek). Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti podle výše citovaného § 106 odst. 2 s. ř. s. ve spojení § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu této lhůty, tedy na čtvrtek 14. 5. 2026.

[7] K tomu, aby bylo možno stěžovatelovu kasační stížnost považovat za včasnou, musela být podána nejpozději dne 14. 5. 2026, a to buď u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost však stěžovatel podal až dne 15. 5. 2026 (viz č. l. 8 spisu Nejvyššího správního soudu). K podání kasační stížnosti tedy došlo opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (cit. § 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.).

[8] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*. Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti nežli právě její odmítnutí. Nejvyšší správní soud proto opožděně podanou kasační stížnost stěžovatele odmítl.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. června 2026

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu